

Nertsfokker Marnix Van Laecke

# “Niet wij, maar de protestindustrie maakt het bont”

Terwijl de vraag naar bont wereldwijd toeneemt, gaan er tot in ons parlement stemmen op om de pelzenfokkerij hier te verbieden, opgejut door fanatieke reacties in de sociale media. “Helaas weten veel activisten én onze politici vaak niet waarover ze praten. Dierenwelzijn?

Van mij mogen ze hier allemaal een kijkje komen nemen,” klinkt het bij nertsfokker Marnix Van Laecke. Z.O. liet het zich geen twee keer zeggen.

**D**e lange rijen afdaken waaronder de nertsen van de bvba Maranmink en bvba Lomink huizen, diep verscholen in de velden rond Aalter, bereik je alleen achter een hoge afspanning met elektriciteitsdraden. Marnix Van Laecke: “De milieuvergunning verplicht ons te beletten dat dieren kunnen ontsnappen, maar die omheining is vooral een noodzakelijke bescherming tegen activisten. Want het zou niet de eerste nertsfokkerij zijn

waar ze binnenbreken om dieren te ‘bevrijden’... Alsof die in het wild een kans maken om te overleven. Zelf hebben we hier ooit een Engelse indringer betrapt en laten arresteren. Zijn bezwaarlijk materiaal had hij weggegooid in een maïsveld: camera’s, laptop, foto’s van kwekerijen waar verkennende beelden waren gemaakt om achteraf makkelijker binnen te breken. Ook nu beleven we weer zo’n periode van agressie en dreiging, al is het nu vooral verbaal op Facebook.” Portret van een ondernemer en een sector onder vuur.

Aalter” ben ik me daar prompt gaan aanmelden. Ik was er al vaak gepasseerd, maar wist ik veel wat een fokkerij was, ik dacht dat ze onder die afdakjes tabak droogden of zo. Ik kon zo beginnen, maar de eerste nacht heb ik daar niet van geslapen: tegenover de brave kippen die ik gewoon was, waren die nertsen precies leeuwen, zo agressief leken ze.” Dat wordt ons prompt gedemonstreerd: als Van Laecke een nerts uit een kooi neemt, zet die gretig zijn tanden in de beschermingshandschoen. “Maar goed, ik leerde snel bij en een half jaar later al zei ik tegen mijn vrouw: ‘Ik ga zelf nertsen fokken.’ We hadden toch ons huis, weinig schulden, en haar job als verpleegster. En ik kreeg van mijn baas de kans om daar te starten met fokdieren. De prijzen voor pelzen lagen toen hoog, halverwege jaren tachtig, en we besloten het te wagen. Ik kocht twee hectare grond, er werd een klasse 2 milieuvergunning aangevraagd en we startten hier met een honderdtal moederdieren, goed voor zo’n 400 pups. We richtten een bvba op en mijn schoonbroer Antoine werd medevenoot. Na een paar jaar hadden we 2000 moederdieren.”

“België telde ooit een paar honderd nertsenfokkers, toen ik begon nog een vijftigtal, waaronder ook vossen- ➤

## WIE IS...

### MARNIX VAN LAECKE?

- xxx xxxxx
- xxx xxxxx
- xxx xxxxx
- xxx xxxxx
- xxx xxxxx
- xxx xxxxx
- xxx xxxxx
- xxx xxxxx
- xxx xxxxx

OF QUOTE

### ‘Precies leeuwen’

Marnix Van Laecke: “Toen ik hier aan begon wist ik amper dat er zoiets als nertsen bestond, laat staan wat voor beestjes dat waren. Ik kwam helemaal niet uit een ondernemers- of landbouwersgezin en ging in de jaren zeventig met mijn diploma mechanica aan de slag in een pluimveeslachterij. Toen dat bedrijf later overkop ging, besloot ik me dan maar te vervolmaken in computerdraaibanken: een VDAB-cursus die zekerheid bood op een job, maar dat stak me zo onnoemelijk tegen dat ik al gauw op zoek ging naar wat anders. Toen ik die annonce zag in het gemeentehuis van Poeke, waar ik woonde: “Arbeider gevraagd in nertsenfokkerij te



MARNIX VAN LAECKE: "ZOLANG ER VRAAG IS NAAR BONT ZULLEN ER DIEREN WORDEN GEHOUDEN VOOR HUN PELS. HEBBEN ZE DAN LIEVER DAT ALLES ZICH VERPLAATST NAAR LANDEN WAAR DIERENWELZIJN GEEN ROL SPEELT?"

» fokkers, maar vooral kleintjes en niet altijd even professioneel, want er was vrijwel geen reglementering. Duitse fokteven was toen een flink bedrijf, vandaag is dat peanuts. Toen ik begon moesten we zelf nog naar de vismijn voor vis en naar de kippenslachterij voor kippenafval. Vandaag wordt de voeding kant en klaar aangeleverd. Hoewel er toen veel minder transparantie was dan nu, maakte de publieke opinie zich nog niet druk om bont, de dikke bontjassen in alle soorten floeierden. Maar we waren amper goed en wel gestart toen het tij keerde. We hadden de invloed van dierenactivisten op het gedrag van de consument onderschat: bont dragen werd ineens doodzonde, de couturiers werden bang om nog met pels te werken, de markt en de prijzen stortten in. Toen hebben we het jarenlang erg lastig gehad. We hebben het alleen overleefd omdat we zuinig waren geweest en weinig schulden hadden gemaakt. Als je op zo'n moment geen liefde voor je vak hebt, geef je er de brui aan. Toen de vraag weer aantrok en de prijzen stegen hebben we dan geleidelijk aan verder uitgebreid. De schaalvergroting heeft zich ook hier zoals in de rest van

de landbouw doorgezet. We namen het stuk grond van mijn schoonbroer erbij en stichtten een tweede bvba, Lomink. Een nieuw bedrijf op een nieuw perceel was ook interessanter dan het bestaande bedrijf uitbreiden. Want daarvoor moest je - vanwege een strengere mestreglementering - 'nutriënten' van stoppende bedrijven uit andere landbouwsectoren overkopen. Maar voor ons is het als één bedrijf. Alles draait om ons tweeën, onze vrouwen doen niet mee. We hebben hier nog nooit ruzie gehad, en we hopen stilletjes dat onze kinderen het ooit samen zullen voortzetten."

### Wachten op de wintervacht

Vandaag telt de fokkerij in totaal zo'n 4000 moederdieren, goed voor 15 tot 20.000 nertsen, een goed gemiddelde in een sector met nog amper 18 bedrijven, enkel in Vlaanderen. Het productieproces van zoveel nertsen is een steeds weerkerende, zeer arbeidsintensieve cyclus waar Marnix en Antoine, in piekperiodes geholpen door seizoenarbeiders, bijna het hele jaar zoet mee zijn. "Bij de start koop je een aantal moederdieren aan bij een kweker, jonge nertsen waar je reuen (manne-

tjes) bij koopt om ze te bevruchten - voor vijf teefjes heb je één reu nodig -, ofwel koop je de teefjes al in drachtige toestand. Nertsen zijn geen konijnen, die hebben maar één cyclus op een jaar. Maar is het paarseizoen en eind april zijn er de eerste nestjes pups - dat klinkt als een nest zoemende bijtjes -, soms vierhonderd op een dag, tot half mei. Die pups zijn eerst nog zo groot als een pink, maar ze groeien heel snel. Terwijl we ze nog bij hun moeder houden leren ze ook vast voedsel nemen, na zes tot acht weken eten ze zelfstandig. Dan worden ze gespeend en op een andere plaats gezet, met drie of vier samen. De pups moeten elk apart gecontroleerd en gevaccineerd worden, onder meer tegen botulisme. We voederen soms drie tot vier keer per dag, naar behoefte. Tegen half september zijn ze volwassen. Dan krijgen ze stilaan hun dikke wintervacht en eind oktober, begin november is het tijd om de huiden te oogsten. De dieren worden één voor één in een speciale kist geplaatst en door gedoseerde toediening van CO slapen ze al na een paar seconden in. Een Europese verordening van dit jaar zegt dat het doden onder visueel

### "Dierenrechten, dus ook dierenplichten?"

Een paar weken voor ons gesprek hield Marnix Van Laecke nog als voorzitter van de vereniging van de pelsdierhouders in België (B.E.F.F.A) een gloedvol betoog op een hoorzitting van het federale parlement. Daar ligt een voorstel ter tafel om het kweken van nertsen in ons land volledig te verbieden op ethische gronden, "want dieren doden voor een product dat we eigenlijk niet nodig hebben, dat kan niet meer in deze tijd". Ook Nederland - de tweede grootste nertsenproducent van Europa na Denemarken - besliste al dat over tien jaar alle nertsenkwekerijen daar dicht moeten, zonder enige compensatie. Is de sector ook hier ten dode opgeschreven?

**Marnix Van Laecke:** "Het probleem is dat veel van die oververhitte tegenstanders niet weten waarover ze praten. Als dieren rechten hebben, dan

hebben ze toch ook plichten? Als ik landbouwhogescholen op bezoek krijg zijn die studenten doorgaans zeer geïnteresseerd en positief. Toch gebeurt het dat er enkelen het bedrijf gewoon niet willen bezoeken. Dat is hun keuze, maar kom dan niet vertellen dat je tegen iets bent, als je niet eens de moeite wil doen om het te leren kennen. Ik heb de heren en dames van de parlementaire commissie uitgenodigd onze bedrijven te bezoeken, om een wat realistischer beeld te krijgen. Ik wil Gaia en hun acties voor dierenwelzijn niet over één kam scheren met ecoterroristen zoals ALF, maar het helpt niet dat ze beelden verspreiden met vreselijke taferelen waar nertsen worden mishandeld, zonder de herkomst ervan te verklaren. Ze maken een collage van fragmenten die net zo goed gefilmd kunnen zijn in andere landen waar dierenwelzijn weinig te betekenen heeft. En het helpt nog minder als ze met hun kapitaal en hun macht politici benaderen, die zich door heel die 'protestindustrie' emotioneel





toezicht snel en pijnloos moet gebeuren. Wij slachten niet: we doden en vullen. We vallen dus niet onder de keten van menselijke consumptie zoals de vleesindustrie, maar ook wij worden gecontroleerd. Iedere nertsenhouder heeft een getuigschrift van vakbekwaamheid. Zo worden in november rond de 20.000 pelzen gedroogd, met een precieze temperatuur en vochtigheidsgraad om een optimale kwaliteit

te bekomen. Wij hebben onze eigen droogkamer en drogen ook pelzen voor andere fokkers. Na het drogen worden de pelzen opgehaald door vertegenwoordigers van de grote veilingen in de wereld, in Kopenhagen, Helsinki, Toronto of Seattle, die op hun koopdagen diverse kwaliteiten aanbieden. Al verkochten we vroeger ook soms geloofde pelzen rechtstreeks aan groothandelaars of grote mode-

**Marnix Van Laecke:** "Elke huid wordt op zo'n kapstok gespannen, en dan gaan ze de droogkamer in met een precieze temperatuur en vochtigheidsgraad voor een optimale kwaliteit."

 [www.pelsdieren.be](http://www.pelsdieren.be)

laten beïnvloeden. Als ik zo'n Vanvelthoven (*één van de parlementairen die de nertsfokkerij willen afschaffen, red.*) de vergelijking hoor maken met olifanten die van hun tanden ontdaan worden... we zitten hier toch niet in Afrika? Het is nogal makkelijk politiek te scoren door een kleine, maar economisch rendabele sector aan te pakken, waar er inzake dierenwelzijn niet meer problemen zijn dan in andere landbouwsectoren. Zolang er vraag is naar bont, en dat is vandaag meer dan ooit het geval, zullen er dieren gehouden worden voor hun pels.

### Tussentitel

Begin jaren tachtig was de wereldproductie 25 miljoen pelzen, nu 60 miljoen. We kunnen de vraag niet bijbenen, voor een groot deel uit China, waar ze qua productie nog lang niet onze kwaliteit halen. Daar bestaan winkels van 10.000 m<sup>2</sup> met alleen maar bont. Hebben ze dan liever dat alles zich verplaatst naar zulke landen, waar er nauwelijks

sprake is van dierenwelzijn? Tegelijk met de 120.000 Europese jobs die er direct of indirect mee gemoeid zijn? Hoe hypocriet is het dat individuele EU-staten de nertsenkweek willen afschaffen, terwijl de EU precies aanbevelingen ter zake doet en zelfs subsidies uitdeelt om in crisislanden als Spanje en Griekenland massaal kwekerijen op te zetten?

### Tussentitel

Als onze politici zo bekommerd zijn om het welzijn en de leefomstandigheden van de dieren, dat ze dan snel de aanbevelingen van de Raad van Europa daarover omzetten naar nationale wetgeving. Dat geeft onze bedrijven die willen investeren - en nu bij geen enkele bank meer welkom zijn - bedrijfszekerheid en aan de consument de zekerheid dat hij een product koopt waarbij het welzijn van het dier gegarandeerd is. Ook voor ons is de eerste prioriteit dat de dieren op een economisch en weten-

schappelijk verantwoorde manier gehouden en verzorgd worden. De kleinste beschadiging heeft immers een rechtstreeks gevolg voor de opbrengst. We zouden dus wel erg dom zijn onze dieren slecht te behandelen.” ■

huizen. De gedroogde pelzen, waarop elke afwijking duidelijk zichtbaar is, worden gecontroleerd op grootte, geslacht, kleur, kwaliteit. Reken dat we gemiddeld zo'n 55 euro krijgen voor een onbeschadigde pels van goede kwaliteit. Tegenwoordig worden die pelzen bedrukt, geschoren, beschilderd... De toepassingsmogelijkheden gaan veel verder dan de traditionele bontmantel. Dan is het winter, tijd voor onderhoud, en zo begint voor ons de hele arbeidsintensieve cyclus opnieuw. Maar ik klaag niet hoor, het blijft een fantastische stiel.” ■ ■ ■

TEKST: HERMAN VAN WAES  
FOTO'S: JOHAN MARTENS